

Anotace

Cílem práce je souborné přiblížení kachlových kamen tvořících nedílnou součást vybavení Pražského hradu a pocházejících především z doby Marie Terezie a Ferdinanda V. Dobrotivého.

Vedle kamen rokokových z poloviny 18. století se práce též zabývá kamny z poloviny 19. století, zhotovenými ve stylu tzv. druhého rokoka. Ty jsou na první pohled jemněji provedené v marnotratné hybnosti eklektického tvarosloví.

V jednotlivých, logicky na sebe navazujících kapitolách, se práce bude detailně věnovat každému z kachlových těles, jejich problematice a případné návaznosti na jiná kamna v jiných Habsburských rezidencích ale také na šlechtických sídlech v České republice. Kapitoly budou řazeny dle umístění kamen v konkrétních místnostech, které se až na výjimky nacházejí v Jižním křídle Pražského hradu, běžně návštěvnicky nepřístupných. Většina kamen je postavena z kachlů polévaných bílou glazurou se zlacenými, v různé výšce provedenými reliéfy. Převažují pro tu dobu typické motivy rokají, bohatě zvláňených volutových prvků či zavěšené festony a girlandy.

Práce se stává o to více potřebnou, oč méně jsou běžně přístupné Staré reprezentační prostory Pražského hradu. Lze tedy předpokládat, že doplní dosavadní poznání uvedené problematiky kamnářství českého baroka, rokoka a druhého-rokoka.

Klíčová slova

Pražský hrad, kachlová kamna, kamnář, Václav Jan Sommerschuh, kachle, rokoko, kamnářství, Nový palác, Marie Terezie, Ferdinand V. Dobrotivý